

boligsikringens størrelse på 9.300 kr., medmindre kommunen dispenserer.

Indtil videre kan beløbet 9.300 kr. være det beløb, der kan anmeldes til refusion for en folkepensionistbolig. Dette ville svare til en årlig leje på 12.300 kr. eller ca. 200 kr. pr. m² for en lejlighed på 60 m². For invalideboliger, der både er større og dyrere, kan grænsen være 50 pct. højere.

Når sådanne grænser er fastsat, kan boligministeriets forudgående kontrol med projekt og pris ophæves.

Foranstående regler kan uden videre finde anvendelse også for de beskyttede boliger. Reglen vil således her være, at pensionisten betaler 15 pct. af sin skattepligtige indkomst for lejligheden med varme og varmt vand. Boligministeriet og kommunen dækker i forholdet 60-40 resten af udgiften til at bo indenfor grænsen 12.300 kr. Udgifterne i øvrigt må dækkes som sociale udgifter, idet socialministeriet må tage stilling til, hvor stor en yderligere andel af indtægten pensionisten selv skal betale for de kollektive goder.

Den økonomiske virkning af forslaget kan vurderes således: Det antages, at lejen for pensionisterne i gennemsnit vil stige 1.200 kr., idet ikke blot pensionen, men også alle andre indtægter tæller med. For de 30.000 pensionistboliger udgør dette en samlet besparelse på 36 mill. kr. årlig, hvoraf staten sparer 60 pct. eller 21,6 mill. kr. Denne besparelse vil under hensyn til overgangsordningen først virke fuldt ud i løbet af en årrække. Besparelsern må dog antages i hvert fald at ville udgøre 5 pct. af det fulde beløb det første år og derefter yderligere 10 pct. af beløbet i hvert af de følgende år.

Lovens bestemmelser for så vidt angår boligsikring i øvrigt til pensionister medfører ikke merudgifter ved nyindflytninger. De merudgifter, der er en følge af forslaget om en blidere nedtrapping skønnes at være lavere end besparelserne i pensionistboligerne.

Administrativt vil de ændrede regler for pensionistboligerne belaste kommunerne, fordi den leje, pensionisterne selv skal betale, skal omberegnes hvert år.

Udover de omtalte forslag indeholder lovforslaget enkelte andre ændringer. Om enkeltheder henvises til bemærkningerne nedenfor til de enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Barnløse pensionister har hidtil kunne få fuld boligsikring til en lejlighed, der enten har 2 beboelsesrum, eller er højst 60 m² bruttoetageareal. Denne grænse kan virke urimelig. Eksempelvis betyder

den, at en enlig pensionist får fuld boligsikring i en 2 rums lejlighed på 75 m², mens et pensionistpar, der bebor en 3 rums lejlighed på 61 m², får boligsikring beregnet af $\frac{2}{3}$ af lejen. Det foreslås derfor, at reglerne erstattes af maksimumsgrænser på henholdsvis 60 m² for enlige og 70 m² for husstande med flere voksne, således at de pågældende selv skal betale lejen af det overskydende areal, uden at der hertil ydes boligsikring. Af hensyn til de lejere, der hidtil har fået fuld boligsikring til et større areal, foreslås det, at de bibeholder den hidtidige ret, så længe de bebor lejligheden (forslagets § 2, stk. 2).

Til nr. 2.

Forslaget går ud på i overensstemmelse med et ønske fra folketingets boligudvalg at overføre reglerne om de særlige huslejetilskud til udsanerede i saneringslovens § 64 til boligsikringsloven.

Overførslen betyder, at udsanerede, der hidtil har kunnet opnå særligt tilskud, når forholdene talte herfor, nu får ret til denne ydelse. Derfor er reglerne ændret, således at den særlige boligsikring ikke er et supplement, men træder i stedet for boligsikring efter de almindelige regler.

Ordningen går ud på, at der i princippet ydes boligsikring svarende til forskellen mellem hidtidig og fremtidig leje. Den derved fremkomne boligsikringsydelse nedtrappes over 5 år hvis lejen ikke overstiger $\frac{1}{4}$ af lejerens indtægt, og ellers 10 år. Hvis lejeren undervejs kan opnå højere boligsikringsydelse efter lovens normale regler, finder disse anvendelse.

Ændringen indebærer endvidere, at kommunernes andel af udgiften nedsættes fra 50 pct. til 40 pct., og at ikke opholdskommunen, men den kommune, hvortil lejeren flytter, forskudsvis skal afholde udgiften.

Som forslaget er affattet, finder alle regler — bortset fra §§ 2 og 3 — anvendelse. Dette bevirker, at de gældende regler om lejen, om husstandsstørrelse i forhold til lejlighedsstørrelse og om maksimum for boligsikring umiddelbart finder anvendelse.

Den særlige fordeling af de kommunale udgifter i hovedstadsområdet, jfr. saneringslovens § 64, stk. 8, opretholdes ved boligsikringslovens § 13.

Begrænsningen af det samlede tilskud i § 64, stk. 5, når der er tale om rokeringer, er erstattet af en begrænsning i den særlige boligsikringsydelse til den, der frigør en lejlighed til en udsaneret.

Til nr. 3.

Som anført i de indledende bemærkninger tager forslaget sigte på at sikre pensionister imod, at en for stor andel af indtægtsfremgang opsluges af nedsættelse af boligsikringsydelsen.